



Turkish Studies

International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 12/3, p. 701-716

DOI Number: <http://dx.doi.org/10.7827/TurkishStudies.11606>

ISSN: 1308-2140, ANKARA-TURKEY

Article Info/Makale Bilgisi

✍ Received/Geliş: 22.02.2017

✓ Accepted/Kabul: 30.03.2017

✍ Referees/Hakemler: Doç. Dr. Muammer SARIKAYA – Yrd. Doç.
Dr. Murat DEMİR - Dr. Gürkan DAĞBAŞI

This article was checked by iThenticate.

AHMET HAMDİ TANPINAR'IN HUZUR ADLI ROMANININ ARAPÇAYA ÇEVİRİSİNDEKİ DEYİŞ, DEYİM, ATASÖZLERİ VE MANİLERİN ÇOĞUL DİZGE KURAMI IŞIĞINDA İNCELENMESİ

Murat ÖZCAN - Arife ERAY***

ÖZET

Çeviri insanlık tarihi boyunca her zaman önemli bir yere sahip olmuştur. Farklı dilleri konuşan insanları birbirine bağlayan bir köprü görevi üstlenmiştir. Toplumdaki her alanda gelişmelere öncülük etmiştir. Çeviri, tarihi süreç boyunca kültürel alış-veriş vasıtasıyla milletlerin birbirlerini tanımalarını, işbirliği içerisinde olmalarını ve gelişmelerini sağlamıştır.

Çevirinin etkin olduğu alanlardan biri de edebiyat çevirisidir. Kaynak dilde yazılan edebi bir eserin erek dile çevirisiyle bir kültürün aktarılması ve yeni bir edebi eserin tanıtılması sağlanmıştır. Çevirinin mekanik ve basit bir işlem olmadığının anlaşılmasıyla birlikte çeviri bir bilim dalı olmaya başlamıştır. Uzun yıllar boyunca araştırmacı ve teorisyenler çeviribilim üzerine farklı kuramlar ortaya koymuşlardır. Bu kuramlar çeviri sürecine ışık tutmuştur. Her çeşit alanda yapılan çeviriler uzmanlık gerektirmektedir. Bu çalışmada ele aldığımız edebiyat çevirisinde özellikle atasözleri, maniler ve deyimler gibi ifadelerin çevirisinde yaşanan zorluklar dikkat çekmektedir. Çevirmenin her iki kültüre de yeterince hâkim olmasının ne kadar önemli olduğu bir kez daha anlaşılmıştır. Aksi takdirde kaynak dilde anlatılmak istenenin erek dile eksik veya yanlış iletilebildiği görülmektedir.

Bu çalışmada Yeni Türk Edebiyatı'nın önemli isimlerinden biri olan Ahmet Hamdi Tanpınar'ın Huzur adlı kitabındaki deyişlerin, deyimlerin, manilerin ve atasözlerinin Itamar Even Zohar'ın çoğul dizge kuramı ışığında Arapçaya nasıl aktarıldığı incelenecektir. Yapılan çevirinin çoğul dizge kuramına göre “yeterli” mi yoksa “kabul edilebilir” mi olduğu gözlemlenecektir.

Anahtar Kelimeler: Çeviri, Ahmet Hamdi Tanpınar, Huzur, Itamar Even Zohar, Çoğul dizge kuramı, Arapça.

* Yrd. Doç. Dr. Gazi Üniversitesi Arapça Mütercim Tercümanlık, El-mek: mozcan58@gmail.com

** Arş. Gör. Gazi Üniversitesi Arapça Mütercim Tercümanlık, El-mek: arifeeray@gmail.com

STUDY OF PHRASES, IDIOMS, TURKISH FOLK POEMS AND SAYINGS IN LIGHT OF PLURAL STRING THEOREM IN THE ARABIC TRANSLATION OF AHMET HAMDI TANPINAR'S TRANQUILITY

ABSTRACT

Translation has been of vital importance throughout human history. It has served as a bridge connecting people who speak different languages. It has led to advancements in every area in a society. Translation provided a means of helping nations get to know one another, work together and develop themselves through cultural exchange throughout the history.

An area where translation is very vital is literature translations. A cultural transmission and the introduction of a new literary work take place through translating a literary work from source language to target language. Upon the understanding that translation is not a mechanical and simple process, translation has become a scientific discipline. For many years, researchers and theoreticians have introduced different theories on translation studies. These theories shed light on the translation process. Translations of any kind require specialization. This study especially deals with the difficulties encountered during the translations of sayings, idioms, proverbs and verses in terms of the literary translation. The importance of the translator's understanding of both cultures is emphasized once more. Otherwise, it is possible that the message written in the source language may be incompletely or insufficiently transferred into the target language.

In this work, how phrases, idioms, Turkish folk poems and sayings in the book called *Huzur* (Tranquility) of Ahmet Hamdi Tanpınar, one of the Republic Era Turkish Literature's most important figures, will be relayed in the Arabic language in the light of Itamar Even Zohar's plural string theorem. It will be investigated whether the translation is "sufficient" or "acceptable" according to the plural string theorem.

STRUCTURED ABSTRACT

The act of translation, which is described as the transfer of an information or a message from one language to another has had an important role throughout the history. Along with the establishment of the societies around the world, different languages began to emerge. Different societies have utilized the act of translation so as to communicate with each other in social, cultural and economic fields.

During the second half of the twenty first century, translation gained a place as a scientific branch. James Holmes wrote an article named *The Name and Nature of Translation Studies*, which is believed to be the founder of the translation studies. The article also mentions that translation studies have two research areas as practical aspect and theoretical aspect.

Turkish Studies

This study analyzes the translation of the sayings, idioms, verses and proverbs taken from the Ahmet Hamdi Tanpınar's book named *Huzur* into Arabic language in the light of Itamar Even-Zohar's polysystem theory. The evaluation is to be based on whether the translations are "acceptable" or "adequate" in terms of the polysystem theory.

Polysystem Theory determines the importance of the translated literature within the target culture examining it in terms of the cultural system. Each text type is considered a system. These systems are in constant interaction with each other. Polysystem theory describes the positions of the systems. It examines whether the text types are in primary or secondary positions, and also determines their positions in the systems as "center" or "periphery" examining whether or not and to what extent they influence or get influenced by other text types. Translation is not stable within this system. A literary text type positioned in the center has the most influence on other types. A translation positioned in the center is described as "adequate". A type positioned in the periphery, on the other hand, mostly gets influenced by other types. This kind of translations are described as "acceptable".

Ahmet Hamdi Tanpınar's book named *Huzur* is translated into Arabic by an Syrian author, Abdulkadir Abdelli. It is published in 2011 by Arab Scientific Publishers in Lebanon.

Some examples analyzed from *Huzur* are listed below.

- "Rum garson bir müddet Buridan'ın merkebi oldu ve şinitselele nefasetiyle bonfilenin asaleti arasında sallandı." (Tanpınar 2016: 104)

The story of the Buridan's donkey says that: water and hay is placed in a way that both are in the same distance to a thirsty and hungry donkey. The donkey dies of thirst and hunger as it cannot decide which one to choose.

The author draws an analogy between the Greek waiter and the Buridan's donkey. The translator, on the other hand, omits this statement and translates it into the target language as follows: "The Greek waiter swang between the taste of the schnitzel and the nobility of the steak as if he was in a boat." This translation is considered "acceptable" according to the Polysystem Theory.

- "Bulut gelir pâre pâre
Dördü aktır, dördü kâre
Sen açtın kalbime yâre
Yağma yağmur, esme deli rüzgâr
Yârim yoldadır!" (Tanpınar 2016: 320)

In this example, the translator prefers a word-for-word translation, transferring every word into the target language, which is considered "adequate" according to the Polysystem Theory.

- "Tü beher gücâ ki bâşı
Büved ân bihişt-i mârâl!" (Tanpınar 2016: 295)

Turkish Studies

These verses are made up of a Acemaşiran Yörük semai of Dede in the Persian language, meaning “Wherever you are, there is our heaven.” It is observed that the translator has difficulty in translating Persian phrases while he does not experience any problem in modern Turkish language. The translation for the target audience is as follows: “Every person needs a strong inner part that provides excellence and beauty.” In this case, the original version and the translation are wholly different from each other.

Along with the prose translation, the translation of the sayings, proverbs and idioms are not only important, but also difficult. The burden falls upon the translator in these premises. The translator has the task of comprehensively understanding the statements in the source language and their relative meanings and messages in the source culture while being also competent in the target culture so as to create the same effect for the target audience.

According to the analyses of this study, it is nearly impossible to categorize the translation of Ahmet Hamdi Tanpınar’s *Huzur* as “adequate” or “acceptable”. The examples which are made up of statements that exists in both cultures are “adequate” in terms of Even-Zohar’s Polysystem Theory. However, for the cultural elements that exists in one culture but not in the other, the translator prefers a method that creates the same emotions for the target audience rather than word-for-word translation, which is described as “acceptable”.

Keywords: Translation, Ahmet Hamdi Tanpınar, Tranquility, Itamar Even Zohar, Plural String Theorem, Arabic.

Giriş

Çeviri, “En üst düzeyde anlam eşdeğerliği sağlamak amacıyla kaynak dilde yazılmış bir metnin yerine erek dilde yazılmış bir metin konulması işlemi” (Kocaman, 1993: 1-4) olarak geleneksel bir tanımla ifade edilmektedir. Aynı dili konuşmayan toplumlar ve bireyler arasında iletişimi sağlayan önemli bir bilgi aktarım etkinliğidir (Tanrıkulu, 2016: 519). Çeviri sayesinde farklı dünyalar birbirlerini tanıma imkânı bulmuştur. Çeviri faaliyetlerinin bu bilgi aktarımının oluşumundaki yeri oldukça önemlidir. Tarih boyunca medeniyetler arasında sürekli bilgi akışı gerçekleşmiştir (Demir, 2016: 391). Ayrıca, Arapların çevre ülkelerle ticaretin artması, İslam’ın gelişile Arap toplumunda köklü değişikliklerin oluşması, İslam’ın ilim talebini açıkça dile getirmesi, ilimle uğraşan kişileri desteklemesi ve bunun birçok ayet ve hadiste belirtilmesi de çeviri hareketinin ortaya çıkmasını sağlayan faktörler arasında gösterilmektedir (Dağbaşı, 2013: 67). Araplarda çeviri hareketi, ilk başta Hint ve Fars kaynaklı eserlerden beslenmesine rağmen, bu hareketin asıl odak noktasını Yunan bilim ve felsefesi oluşturmuştur. Çeviri yapılan alanlar arasında, tıp ilk sırada yer alırken onu sırasıyla matematik, felsefe, astroloji, astronomi izlemiştir. En fazla çevirisi yapılan yazarlar ise Galen, Efesli Rufus ve Ptolemaus’tur. Ayrıca Sokrat, Eflatun, Aristo, Proclus, Plotinus, Themistius gibi filozofların da eserleri çevrilmiştir (Suçin, 2007: 48). Bilindiği gibi aynı zamanda yazınsal metinler her zaman sanatsal değeri olan yapıtlar olarak değerlendirilmektedir (Erbek, 2016: 685).

Hilmi Ziya Ülken’in “Tek bir medeniyet vardır: O da, insan toplulukları arasındaki karşılıklı tesirlerin büyümesi, çoğalması ve genişlemesidir. Çarpışmaların doğurduğu kıvılcım yerini değiştirebilir. Fakat bu, daha zengin yayılma bulmak içindir. Karşılıklı tesirler kompleksine karışan

Turkish Studies

International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 12/3

her yeni unsur, onu bir parça daha geniş, biraz daha uzvî (organik) hale getirir. Her yaratış, bir aşının çiçeğidir. Aşı ne kadar kuvvetli ise, kompleks'in aksülameli o kadar derin, mahsulü o kadar büyüktür. Kendi içine kapanan ve her şeyi yalnız kendinde arayan cemiyetlerin yeni bir şey yaratmasına, tek ve büyük medeni açılış yoluna gitmesine imkân yoktur." (Ülken, 1997: 11) ifadesi ile çevirinin uyanış ve yenileşme dönemlerinde bir araç olarak önemli görevler üstlendiğini görmekteyiz. (Kefeli, 2006: 43)

Ahmet Hamdi Tanpınar'ın Huzur isimli eseri Suriyeli bir yazar olan Abdulkadir Abdelli tarafından Arapçaya çevrilmiştir ve Lübnan'da Arab Scientific Publishers tarafından 2011 yılında basılmıştır.

1957'de Suriye'nin İdlib kentinde doğan Abdulkadir Abdelli, Mimar Sinan Üniversitesi Tiyatro Bölümü'nü bitirip, 1984'de çizgi film konusunda yüksek lisans yapmıştır. Çeşitli gazete ve dergilerde mizah yazıları yazmıştır.

Yazar, çevirmen ve ressam olan Abdelli, Suriye'deki iç savaştan kaçarak ailesi ile birlikte Türkiye'ye gelmiştir. Türk edebiyatının en önemli eserlerini Arapçaya çeviren önemli bir çevirmen olarak tanınan Abdelli 2017 yılında bir süredir mücadele ettiği kanser hastalığı sebebiyle 60 yaşında hayatını kaybetmiştir. Abdelli Türk edebiyatından Arap edebiyatına 53 eser kazandırmıştır.

Arab Scientific Publishers 1987 yılında Beyrut'ta kurulmuştur. Önemli yayınevleri ile işbirliği içerisinde olan Arab Scientific Publishers, kuruluşundan itibaren birçok alanda Arapça dilinde yayınlar sunmuştur. Yayınevinden alınan bilgiye göre yazının hazırlandığı tarihe kadar Huzur romanının 357 adet satışı yapılmıştır.

Bu çalışmada konu ile ilgili kısa bilgilerin ardından örnekler eşliğinde yapılan Arapça çeviri üzerinde incelemeler yapılacaktır.

Ahmet Hamdi Tanpınar

23 Haziran 1901'de İstanbul Şehzadebaşı'nda dünyaya gelir. Kadı bir babanın oğlu olması hasebiyle Ergani-Madeni, Sinop, Kerkük ve Musul gibi farklı kültürleri haiz coğrafyalarda çocukluğunu ve gençliğinin ilk yıllarını geçirir. Musul'dayken annesini kaybeden Tanpınar babasının tayini üzerine yerleştikleri Antalya'da 1918'de liseyi bitirir. Tüm bu farklı kültürler Tanpınar'a, yazılarında da izi sürülebileceği gibi, önemli bir gözlem ve tespit gücü kazandırmıştır. Yüksek tahsil için geldiği İstanbul'da 1919'da Darülfünun Edebiyat Fakültesi'ne kaydını yaptıran Tanpınar, burada Yahya Kemal başta olmak üzere Rıza Tevfik, Mustafa Şekip, Necib Asım gibi edebiyat dünyasının ileri gelen hocalarıyla tanışır; Necip Fazıl Kısakürek, Mükrimin Halil Yınanç, Hasan Âli Yücel, Ahmet Kutsi Tecer gibi isimlerle de dönem arkadaşlığı yapar. Tanpınar'ın ilk şiirleri, 1921'de Yahya Kemal'in öncülüğünü yaptığı *Dergâh* dergisinde yayımlanır. 1923'te Darülfünun'dan mezun olduktan sonra ilk öğretmenlik deneyimini Erzurum Lisesi'nde yaşar. Bu yıllarda diğer çağdaşları gibi hem Batı edebiyatına yön veren Baudelaire, Dostoyevski, Shakespeare, Homeros, Goethe, Herdeia, Mallarme, Verlaine hem de Doğu'nun klasikleri arasında yer alan Nedim, Şeyh Galip, Şeyhî ve Nailî'yi okur. 1925 yılında Konya'ya, 1927'de Ankara'ya tayin edilir. 1928-1932 arasında Ankara Erkek Lisesi, Gazi Terbiye Enstitüsü, Musiki Muallim Mektebi ve Ankara Kız Lisesi'nde edebiyat öğretmenliği yapar. Ankara yıllarında Ziyaettin F. Fındıkoğlu, F. Nafiz Çamlıbel, A. Kutsi Tecer, Orhan Veli Kanık, Oktay Rıfat, Melih Cevdet Anday, Samet Ağaoğlu, Ahmet Muhip Dıranas, Nurullah Ataç ile bir araya gelir. 1932'de İstanbul'a tayini çıkan Tanpınar İstanbul Kadıköy Lisesi'nde görev aldıktan sonra Ekim 1933'te Güzel Sanatlar Akademisi, Sanat Tarihi kürsüsünde estetik ve mitoloji hocalığı görevine getirilir. Ankara'daki çevresi Tanpınar'ın edebiyat anlayışını nasıl derinleştirdiyse, Akademi'deki ortam da sanat alanındaki okumalarını ve yorumlarını derinleştirmiştir. 1939'da İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nde

açılan Yeni Türk Edebiyatı kürsüsüne profesör olarak atanır. 1943 seçimlerinde Maraş milletvekili olarak meclise giren Tanpınar'ın milletvekilliği 1946'da sona erince bir süre Milli Eğitim müfettişi olarak görevlendirilir, 1948'de de Güzel Sanatlar Akademisi'ndeki kadrosuna geri döner. 1949'da Edebiyat Fakültesi'ndeki kürsüsüne yeniden atanır ve bu görevini ölümüne kadar sürdürür. 1953-1959 arasında farklı vesilelerle Avrupa'ya seyahatler yapmış; Hollanda, İngiltere, Fransa, İspanya, Portekiz, İtalya, İsviçre, Almanya ve Avusturya'yı görme imkânı bulmuştur. Kalp krizi sonucu 24 Ocak 1962'de hayata veda eden Tanpınar'ın kabri Aşiyân Mezarlığı'nda, hocası Yahya Kemal'in yanındadır. (Huzur Romanı, 2016: 4)

Eserleri: *Tevfik Fikret: Hayatı, Şahsiyeti, Şiirleri ve Eserlerinden Seçmeler* (1937); *Namık Kemal Antolojisi* (1942); *Abdullah Efendi'nin Rüyalari* (1943); *Beş Şehir* (1946); *On Dokuzuncu Asır Türk Edebiyat Tarihi* (1949); *Huzur* (1949); *Yaz Yağmuru* (1955); *Şiirler* (1961); *Saatleri Ayarlama Enstitüsü* (1961); *Yahya Kemal* (1962); *Edebiyat Üzerine Makaleler* (1969); *Yaşadığım Gibi* (1970); *Sahnenin Dışındakiler* (1973); *Tanpınar'ın Mektupları* (1974); *Mahur Beste* (1975); *Aydaki Kadın* (1987); *İki Ateş Arasında* (1998); *Edebiyat Dersleri* (2002); *Mücevherlerin Sırrı* (2002); *Tanpınar'dan Ders Notları* (2004); *Günlüklerin Işığında Tanpınar'la Baş Başa* (2007).

Itamar Even Zohar ve Çoğuldizge Kuramı

1939 yılında İsrail'de doğan Itamar Even Zohar lisans ve doktorasını Tel Aviv Üniversitesinde, yüksek lisans eğitimini ise Kudüs İbrani Üniversitesinde tamamlamıştır. Zohar, İbranice ve Arapça başta olmak üzere toplam 12 dil bilmektedir. 1920'li yıllarda Rus yapısalcıları tarafından oluşturulan Çoğuldizge Kuramı'nı 1970'li yılların başlarında geliştirerek Çoğuldizge'nin tarihsel ve devingen bir süreç içinde yer aldığını savunmuştur. Kuramın amacı değişen toplum içinde edebiyatın rolünü vurgulamaktır. (Yalçın, 2015:57)

Çoğuldizge Kuramı, çeviri yazınına kültürel bağlamda inceleyerek erek dizgedeki önemini saptamaktadır. Şiirden romana edebiyatın bütün türlerini önemli ya da önemsiz olmasına bakmaksızın kapsamaktadır. Her metin türü bir dizge olarak kabul edilir. Bu dizgeler birbirleri ile sürekli bir etkileşim içindedir. Söz konusu kuramda dizgelerin konumu belirlenir. Metin türlerinin bulundukları sistem içinde birincil veya ikincil konumda mı olduğu, diğer türleri ne kadar etkilediği veya diğer türlerden ne kadar etkilendiği incelenerek bu türlerin “merkez” veya “çevresel” konumda mı oldukları belirlenir. Çeviri ise bu sistem içinde sabit bir konumda değildir. Merkez konumda yer alan bir edebiyat türü, diğer türler üzerinde etkisi en baskın olandır. Merkez konumdaki bir çeviri ise “yeterli” olarak kabul edilir. Çevresel konumda yer alan bir tür ise diğer türlerden daha çok etkilenmektedir. Bu konumdaki bir çeviri “kabul edilebilir” dir.

Even Zohar'a göre “çoğuldizge” kavramı: “Birbirleriyle kesişen ve kısmen örtüşen, farklı seçenekleri kullanan, ancak üyeleri birbirine bağımlı, yapılandırılmış bir bütün teşkil eden çoklu bir dizge.” (Gürçağlar, 2011:243).

Even Zohar, çeviri yazının “birincil” (yenilikçi eserler üretme) ve “ikincil” (mevcut dizgeyi koruma) bir önemi olduğunu belirtir. Even Zohar çevirilerin büyük bir kısmının “ikincil” konumda yer aldığını ileri sürmekte ve herhangi bir çevirinin birincil konumda yer alabilmesi için bazı şartların var olması gerektiğini ifade etmektedir. Bu şartlar:

Bir yazının henüz “genç” olması ve tam anlamıyla belirginleşmemesi,

Bir yazının daha büyük yazınlar grubu içinde zayıf ve kenarda kalmış olmaması,

Bir yazının boşluk içinde olması ya da bir dönüm noktasında bir sarsıntıya uğraması (1978: 24-25, akt. Gürçağlar, 2011: 131).

Turkish Studies

International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic
Volume 12/3

Yazıcı'ya (2005:127-129) göre bu kuram çeviribilim açısından üç noktada önem teşkil etmektedir. Öncelikle betimleyici incelemelere karşı gösterilen ilginin artmasını sağlamıştır. İkinci olarak daha önce çeviribilimin hedefi olan kaynak kültür ve kaynak metinden erek kültür ve çevirilere yönelerek çevirinin dizgedeki rolünü daha anlaşılır hale getirmiştir. Son olarak çeviribilim araştırmalarının devingen bir sistem içerisinde ele alınarak bu disiplini durağanlıktan kurtarmıştır.

Bu yaklaşıma göre çeviri katı kurallarla sınırlandırılarak gerçekleştirilemez. Çünkü çeviri yalnızca kaynak metinle değil kaynak metin dışında kaynak kültür ve erek kültür ile de ilişkilidir.

Huzur - Özet

Huzur isimli romanın başkahramanları Mümtaz ve Nuran'dır. Romana hâkim olan konu Mümtaz ve Nuran'ın aşklarıdır. İstanbul ise bu aşkın yaşandığı bir mekân değil âdeta bir roman kahramanı haline gelmiştir.

Mümtaz'ın babası o daha küçük yaşta iken ölür. Bir işgal gecesi oturdukları evin sahibine düşman olan bir Rum tarafından ev sahibinin yerine öldürülür. O gece annesiyle birlikte o şehri terk eder ve Akdeniz taraflarına yerleşirler. Babasının vefatının üzerinden çok geçmeden Mümtaz çocukluk çağlarında annesini de bir hastalık sonucu kaybeder. Daha sonra onun hayatını şekillendirecek olan kendisinden yirmi yaş büyük amcasının oğlu İhsan'ın yanına İstanbul'a gönderilir. Mümtaz'ın babası İhsan'ı çok sever ve Mümtaz'ında onun gibi biri olmasını isterdi. İhsan ve eşi Macide Mümtaz'a çok değer verir ve onunla yakından ilgilenirler. İhsan hocalığının yanı sıra birçok yazma ve okuma ile meşgul birisidir. Ayrıca Mümtaz'ın ilim hayatında ve görüşlerinin şekillenmesinde önemli bir yere sahiptir. Macide ise doğum yapacağı günlerde hastane yakınlarında bir kaza sonucu diğer bir yavrusunu kaybeden acılı bir annedir.

Nuran dul bir kadındır. Eşi Fahir, Emma adındaki bir Rum kadın için onu terk etmiştir. Nuran kızını tehlikeli bir salgın hastalıktan korumak için Ada'da yaşayan teyzesine bırakmaya karar verir. Vapur yolculuğunda arkadaşları ile buluşmaya giden Mümtaz ile ortak tanıdıkları aracılığıyla tanışır. İkisi de birbirinden çok etkilenir ve büyük aşkları başlar. Nuran Mümtaz'ın hayalinden hiç gitmez. Nuran, Mümtaz'ın onda huzur bulduğu ilk aşkıdır. Ama Nuran için olay tam olarak böyle değildir. Çünkü Nuran'ın bir kızı var ve kızı Mümtaz'ı pek sevmiyor, yeniden babasıyla birlikte olmak istiyor. Nuran ne kadar tedirgin olsa da o da kendisini Mümtaz'dan alamaz. Kendisini Mümtaz'ın yanında huzurlu hisseder. Muhabbetleri gün geçtikçe ilerler. En nihayetinde evlenmeye karar verirler.

Roman kahramanlarından biri de Suat'tır. Suat hem Mümtaz'ın hem İhsan'ın hem de Nuran'ın arkadaşıdır. Nuran ile arkadaşlıkları okul yıllarına dayanmaktadır. Suat evlidir ama hem fikrî olarak hem de yaşantı olarak sapıklık içerisindedir. Mümtaz ile Nuran evlenmeye karar verdiklerinde birkaç sorunla karşı karşıya kalmışlardır. Nuran'ın kocası Nuran'ı terk ettiği kadın tarafından terk edilir. Yeniden Nuran'la barışmak ister. Bunun yanı sıra Nuran beklemediği bir mektup ile şaşkınlığa düşer. Mektup hastalanan Suat'tan gelmiştir. Suat okul yıllarında Nuran'a âşık olduğunu, aşkının hala devam ettiğini ve bu zor zamanlarında onun yanında olmasını istediğini yazar.

Bu sıkıntılara rağmen Nuran'la Mümtaz biran önce evlenmeye karar verirler. Kısa süre içinde İhsan'ın yardımıyla nikâh tarihi alınır. Mümtaz'la Nuran nikâh günü nikâhtan önce eve uğrayıp eşyalarını bırakmaya karar verirler. Eve girdiklerinde gördükleri manzara hayatlarının dönüm noktası haline gelir. İçeri girdiklerinde Suat'ın kendini astığını görürler. Bu olaydan sonra Nuran evlilikten vazgeçer ve Mümtaz'ın elinden hiç bir şey gelmez.

Bir süre sonra Mümtaz Nuran'ın eski eşiyle barıştığını ve yeniden evleneceklerinin haberini alır...

İhsan çaresiz bir hastalığa yakalanmıştır. Yataktan kalkmakta ve konuşmakta zorlanmaktadır. Bütün aile onun için seferber olmuşlardır. Gün geçtikçe durumu ağırlaşan İhsan bir gece iyice rahatsızlanır. Macide cesaretsiz, bir o kadar da çaresiz bir halde İhsan'a iğne yapar ve İhsan rahatlar. O sırada Mümtaz bir doktor bulup getirir, kendisi de ilaçları almak için evden ayrılır. Eve gelirken ilaçlar kırılır ama eve vardığında doktor İhsan'ın iyileştiğini ve ilaçlara ihtiyacı kalmadığını söyler. Bir yandan da radyodan İkinci Dünya Harbi'nin başladığı haberleri gelir...

Huzur isimli roman, hastalığın, ölümün, tabiatın, kozmik unsurların, medeniyetin, sosyal meselelerin, çeşitli ruh hallerinin ve estetik fikirlerin iç içe işlendiği Doğu-Batı çatışmasının yaşandığı bir dönemde, gerçek huzursuzluğu yaşayan bir aydın grubun, kendilerince yeni bir ortak noktaya varma çabalarını ve gerçek huzuru yakalama isteklerini ele alan bir romandır.

Romandaki deyişlerin, deyimlerin, manilerin ve atasözlerinin Itamar Even Zohar'ın çoğul dizge kuramı ışığında incelenmesi:

Örnek 1:

“Aç kapıyı bezirgânbaşı, bezirgânbaşı

Kapı hakkı ne verirsin? Ne verirsin?..” (Tanpınar 2016: 23)

"افتح الباب يا كبير التجار، يا كبير التجار

(Tanpınar 2011:22) "ماذا تدفع ثمن فتح الباب، ماذا تدفع؟"

Türk kültüründe bulunan bezirgânbaşı oyununda geçen aslında “*Padişahın kullanacağı çuha, bez, tül bent vb. eşyaları sağlamak ve bunları korumakla görevli kimse*” (TDK) anlamına gelen bezirgânbaşı ifadesini çevirmen “Ey büyük tüccar” şeklinde erek kültüre aktarmıştır. İkinci satırı ise “kapının açılması için ne kadar ödersin, ne ödersin?” olarak çevirmiştir.

Örnek 2:

“Akşam oldu yakamadım gazımı,

Kadir Mevlâm böyle yazmış yazımı,

Doya doya sevemedim kuzumu,

Ben ölürsem yavrum seni döverler.” (Tanpınar 2016: 38)

"حل المساء ولم أستطع إشعال كازي،

هكذا كتب قدري مولاي القادر،

لم أستطع أن أشبع من حب خروفي،

إذا مت، سيضربونك يا صغيري" (Tanpınar 2011:39)

Çevirmen ilk satırda gazımı yakamadım ifadesini gazımı yakmayı keşfedemedim şeklinde çevirerek yakamadım kelimesindeki acziyeti hedef kültürde yansıtmıştır. Ancak Arapçada –e bilmek –a bilmek ifadesi "استطاع" (istaṭā'a) fiili ile karşılanmaktadır. Burada çevirmenin "أستطاع" (istedle'a)

fiilini kullanmasını yazım hatası olduğunu düşünmekteyiz. İkinci satırda birebir tercüme yaparak sadece “yazımı” kelimesinin anlamı olan kader kelimesini hedef kültürde kader şeklinde çevirmiştir. Üçüncü satırda “kuzumu doya doya sevemedim” ifadesini “kuzumun sevgisine doyamadım” şeklinde nakletmiştir. Son satırda ise sadece “yavrumu” kelimesini “küçüğüm” olarak çevirerek vermek istenen anlamı erek kültüre yansıtmıştır.

Örnek 3:

“Şu İzmir’in minaresi sedeften, annem sedeften

Sen doldur ben içeyim kadehten, aman kadehten...” (Tanpınar 2016: 38)

"مئذنة إزمير من الصدف، من الصدف يا أمي

أنتِ املائي وأنا أشرب، أشرب يا أمي..." (Tanpınar 2011: 40)

Çevirmen ilk satırdaki “şu” kelimesini çevirmeden cümleye direk İzmir’in minaresi diyerek başlamıştır. Annesine hitap ettiğini belirtmek için de Arapçada kullanılan nida ifadesini kullanarak “Ey annem” şeklinde çevirmiştir. İkinci satırda ise “kadehten” ve “aman” kelimelerini çevirmen çevirmemiştir. Çevirmen bu satırı “sen doldur ben içeyim, içeyim ey annem” şeklinde hedef kültüre iletmiştir.

Örnek 4:

“Rum garson bir müddet Buridan’ın merkebi oldu ve şinitselele nefasetiyle bonfilenin asaleti arasında sallandı.” (Tanpınar 2016: 104)

"تأرجح النادل الرومي بين لذة الشيتسال، وأصالة البونفيلة كأنه في زورق." (Tanpınar 2011:115)

Çevirmen burada Buridan’ın merkebi ifadesini çevirmemiştir. Fabl ismini Fransız nominalist filozof Jean Buridan’dan (1295-1356) almaktadır. Hikâyeye göre olay şöyledir:

Hem aç hem susuz olan bir eşek, kendisinden eşit uzaklıkta bir yere konulmuş olan su ve saman balyası arasında bir türlü karar veremeyip hem açlıktan hem susuzluktan ölür.¹

Yazar eserinde garsonun durumunu Buridan’ın merkebi’ne benzetmiştir. Çevirmen ise garsonun durumunu erek dilde şu şekilde ifade etmiştir: “Rum garson şinitselele lezzeti ve bonfilenin asaleti arasında bir sandaldaymış gibi sallandı.”

Örnek 5:

“Yeniden şûle-bâr-ı sâhil oldu köhne Kandilli.” (Tanpınar 2016: 132)

"مرة أخرى غدا قنديللي ساحلاً بعد عين" (Tanpınar 2011:146)

Yukarıdaki dizelerde yine eski Türkçenin etkin kullanıldığı görülmektedir. “Eski Kandilli yeniden ateş yüklü bir sahil oldu.” anlamına gelen cümle, Arapçaya “Bir süre sonra Kandilli tekrar sahil oldu.” şeklinde aktarılmıştır. “Köhne” kelimesinin Arapça çeviride karşılığı bulunmamaktadır.

¹ <http://guncelmatematik.com/buridanin-esegi-paradoksu.html>

Örnek 6:

“Gittin amma ki kodun hasret ile cânı bile...” (Tanpınar 2016: 149)

"ذهبت ولكنك ارتكبت جريمة الشوق..." (Tanpınar 2011:164)

Yukarıdaki Neşâti'nin "bile" redifli gazelinden alıntı dizeler "Gittin ama beni özlem içinde bıraktın" anlamına gelmektedir. Çevirmen söz konusu satırları hedef kültüre uyarlayarak "Gittin ama özlem suçu işledin..." şeklinde çevirmiştir.

Örnek 7:

“Kadem kadem gece teşrifi Nâilî o mehin

Cihan cihan elem-i intizara değmez mi...” (Tanpınar 2016: 176)

"يشرف الليل خطوة على العبد الفقير نائلي

ألا يستحق ألم الانتظار عالماً؟" (Tanpınar 2011:194)

“Ey Nâilî, o ay yüzlü güzelin gece adım adım bize gelmesi dünyalar kadar bekleyiş acısına değmez mi?” anlamına gelen beyti çevirmen şu şekilde erek dile aktarmıştır:

“Gecenin fakir Kul Nâilî’ye doğru bir adım gelişi

Bir dünya bekleyiş acısına değmez mi?”

Örnek 8:

“Gittin ammâ ki kodun hasretile cânı bile

İstemem sensiz olan sohbet-i yârânı bile.” (Tanpınar 2016: 176)

"ذهبت ولكنك ارتكبت جريمة الشوق..."

لا أريد حديث قلبك من دونك" (Tanpınar 2011:194)

Yukarıdaki satırlarda yine Neşâti'nin aynı gazelinden “Sen gittin; fakat canı, yani beni özlemle beraber bırakıp da gittin. Ben, sensiz dostlar sohbetini bile istemiyorum” anlamına gelen beytini “Gittin ama özlem suçu işledin, sensiz kalbinin sohbetini istemem” şeklinde çevirerek kaynak metinde “dostların sohbeti” şeklinde geçen ifadeyi erek kültüre “senin kalbin” olarak aktarmıştır.

Örnek 9:

“Çıkamaz derûn-ı dilden efendim muhabbetin.” (Tanpınar 2016: 177)

"لا تبعد لغة قلبك عن حديثك" (Tanpınar 2011:196)

Çevirmen yukarıda verilen “gönlümden sevgin çıkamaz efendim” anlamına gelen dizeleri çevirirken “efendim” ifadesini çevirmeyerek metinde hiç yer vermemiştir. “çıkamaz” kelimesini uzaklaşmaz anlamına gelen "لا تبعد" -la teb'ud- ifadesini kullanarak şöyle bir çeviri yapmıştır:

“(Senin) Kalbinin dili (senin) muhabbetinden/konuşmandan uzaklaşmaz”. Birden fazla anlamı olan “dil” sözcüğü kaynak metinde Farsça kökenli bir kelime olan *gönül*, *yürek* (TDK) anlamında kullanılırken çevirmen kelimenin diğer anlamı olan *insanların düşündüklerini ve duyduklarını bildirmek için kelimelerle veya işaretlerle yaptıkları anlaşma, lisan, zeban* (TDK) anlamını alarak erek dile de bu şekilde aktarmıştır. Burada uygun çeviri şu şekilde olmalıdır;

"يا حبيبي مازالت محبتك في قلبي لا يفارقني"

Örnek 10:

“Ettik o kadar ref-i taayyün ki Neşâtî

Ayîne-i pür-tâb-ı mücellâda nihânız!” (Tanpınar 2016: 194)

"اختفينا كثيرا يا نشأتى

وسرنا تجلى في بريق مرآة قوي!" (Tanpınar 2011: 213)

“Ey Neşâtî! Görünülürlüğü o derece ortadan kaldırdık ki cilâlanmış, parlak aynada sır olduk.” anlamındaki beyti çevirmen erek dilde şu şekilde ifade etmiştir: “Ey Neşâtî çok saklandık, sırrımız, bir aynanın güçlü parlaklığında tecelli etti”.

Örnek 11:

“Günler kısaldı. Kanlıca’nın ihtiyaçları

Bir bir hatırlamakta geçen sonbaharları.” (Tanpınar 2016: 224)

"قصرت الأيام. وعجائز قاتليجا

يتذكرون الخريف الماضي بكل تفاصيله." (Tanpınar 2011:246)

Çevirmen burada kaynak metne yakın bir çeviri yaparak şu şekilde ifade etmiştir: “Günler kısaldı. Kanlıcanın yaşlı kadınları, geçen sonbaharı bütün ayrıntıları ile hatırlatıyorlar”.

Örnek 12:

“Gülbünî ayş mîdemed sâki-i gülizar kû!” (Tanpınar 2016: 259)

"شتلة الورد عيشي المدام على حد ورد الساقى!" (Tanpınar 2011:284)

“Zevk ve neş’e meclisinin gül fidanı yeşerirken o gül yüzlü sâkî nerede?” anlamındaki musikiyi çevirmen “Ey gül fidanı! şarap sunan sâki’nin gül yanağında şarabın tadına bak” şeklinde çevirmiştir.

Örnek 13:

“At kalbini girdaba, açıl engine ruh ol.” (Tanpınar 2016: 270)

"أرم قلبك إلى السرداب، و انطلق في البحر، و كن روحاً." (Tanpınar 2011: 296)

Çevirmen burada Arapçada “girdap” anlamına gelen “دوامة” kelimesinin yerine “bodrum, izbe, döleç” anlamlarını gelen “سرداب” kelimesini kullanmıştır. Ayrıca çevirmen “Açıl engine” yi ifade etmek için “denize atıl” anlamına gelen “انطلق في البحر” kelimelerini kullanmıştır.

Örnek 14:

“Bir mübarek sefer olsa da gitsem,

Kâbe yollarında kumlara batsam...” (Tanpınar 2016: 271)

"لو أن ثمة سفرًا مباركًا و أذهب،

و أغرق في رمال طريق الكعبة..." (Tanpınar 2011:297)

Çevirmen burada birebir çeviri yaparak hedef kültüre kaynak metni aynı şekilde aktarmıştır.

Örnek 15:

“Tü beher gücâ ki bâşi

Büved ân bihişt-i mârâ!” (Tanpınar 2016: 295)

"ليكن لدى كل شخص قوة

تمر بحومة ماء بجمال الفردوس!" (Tanpınar 2011:323)

“Her nerede olursan orası bize cennet olur.” anlamına gelen Dede'nin Acemaşiran Yörük semaisini çevirmen: “ Herkesin, kendisini seçkin ve güzel kılan güçlü bir tarafı olmalı.” şeklinde çevirmiştir. Türkçe orijinal ifade ile Arapça çevirisi birbirinden kopuktur.

Örnek 16:

“Bulut gelir pâre pâre

Dördü aktır, dördü kâre

Sen açtın kalbime yâre

Yağma yağmur, esme deli rüzgâr

Yârim yoldadır!” (Tanpınar 2016: 320)

" تأتي الغيوم قطعة قطعة

أربع منها بيضاء، و أربع سوداء

أنت فتحت قلبي يا حبيب

لا تمطر يا مطر، و لا تعصفي يا رياح الجنون

حبيبي في الطريق" (Tanpınar 2011: 349)

Çevirmen bu dördlüğü kaynak metne sadık kalarak kelimesi kelimesine çevirmiştir.

Örnek 17:

“Bulut gelir yer yaş olur

İçer bâde sarhoş olur

Yâr kokusu bir hoş olur.” (Tanpınar 2016: 320)

" تأتي غيمة، و تصبح الأرض رطبة

و يشرب (شراباً) فيثمل

رائحة الحبيب تكون زكية". (Tanpınar 2011:349)

Çevirmen birebir çeviri yapmıştır. Sadece şarap, içki anlamına gelen bâde kelimesini parantez içinde belirtmiştir.

Örnek 18:

“Bulut gelir seher ile

Çiçek açmış bahar ile

Herkes kavuşmuş yâr ile.” (Tanpınar 2016: 321)

" تأتي غيمة مع السحر

تفتح زهرة مع الربيع

كلّ يجتمع مع حبيبه". (Tanpınar 2011:350)

Çevirmen burada birebir çeviri yapmıştır. Sadece son satırda kavuşmuş kelimesini erek dilde toplanmak, bir araya gelmek, buluşmak anlamlarını içeren bir kelime ile eşleştirmiştir.

Örnek 19:

“Duydumsa da zevk almadım İslav kederinden...” (Tanpınar 2016: 321)

" إذا شبعْتُ فلا أستمع بكدر إسلامو..." (Tanpınar 2011:350)

Çevirmen burada anlamı erek dilde ifade etmek için duydum kelimesini doydum kelimesi ile eşleştirerek şu şekilde çevirmiştir: “Eğer doydusam İslav kasvetinden zevk alamam”. Diğer taraftan çevirmenin burada duymak fiilini “doydum” şeklinde yanlış okumuş olma ihtimali de bulunmaktadır. “Bulanıklık” anlamına gelen "كدر" kelimesinin, Türkçede üzüntü anlamına gelen ve sesleri aynı olan “keder” kelimesi ile ifade edilmesi doğru bir tercih değildir.

Örnek 20:

“Gül den kurulmuş bir Pazar

Gül alırlar, gül satarlar

Gül den terazi tutarlar

Alanlar gül, satanlar gül...” (Tanpınar 2016: 321)

" سوق بُنيت بالورود

يشترون وروداً، ويبيعون وروداً

يمسكون ميزاناً من الورود

(Tanpınar 2011:350). " المشترون وروداً، و البائعون وروداً...

Çevirmen burada kaynak metne sadık kalarak birebir çeviri yapmıştır.

Örnek 21:

“Erzincan’ı sel aldı da,

Bir yâr sevdim el aldı...” (Tanpınar 2016: 348)

" أخذ السيل أرزنجان

وأخذ ابن الناس قلباً أحببته...” (Tanpınar 2011:380).

Çevirmen “bir yâr sevdim el aldı” cümlesindeki “yâr” kelimesini erek dilde “kalp”, “el” kelimesini de “insanoğlu” şeklinde çevirmiştir.

Örnek 22:

“Oldu ile bittiye çare yoktur, diyen bir atalar sözü hatırlıyordu.” (Tanpınar 2016: 357)

كان يتذكر عبارة الأولين : " لا حلّ لما حدث و من مات" (Tanpınar 2011:392).

Çevirmen “Oldu ile bitti”yi "ما حدث و من مات" olan ve ölen” şeklinde ifade etmiştir. Ayrıca “atalar sözü” ifadesini “ilklerin ibâresi” olarak çevirmiştir. Arapçada bu anlamda yaygın olarak “mesel ve darb-u mesel” ifadeleri kullanılmaktadır.

Örnek 23:

“Gide gide iki duvar arası,

Kimi kurşun, kimi bıçak yarası...” (Tanpınar 2016: 371)

" ذهبنا كثيراً ذهبنا بين جدارين،

منا بجرح رصاصة، و منا بجرح سكين...” (Tanpınar 2011:407).

Çevirmen bu ifadeleri erek dilde şu şekilde çevirmiştir: “iki duvar arasında gittik çok gittik, kimimizde kurşun kimimizde bıçak yarası...”.

Örnek 24:

“Hoşça bak zâtına kim zübde-i âlemsin sen,

Merdüm-i dîde-i ekvân olan âdemsin sen!” (Tanpınar 2016: 399)

" أستودعك الله يا خلاصة العالم أنت،

إنسان عين الكون أنت!". (Tanpınar 2011:439)

Çevirmen bu beyti erek kültüre has bir şekilde çevirerek şu ifadeleri kullanmıştır: “Allah’a emanet ol sen ey dünyanın özü, sen evrenin gözü insansın”.

Sonuç

Düz yazı çevirisinin yanı sıra deyişlerin, deyimlerin, manilerin ve atasözlerinin çevirisi çeviri alanında önemli olduğu kadar da zordur. Burada çevirmene çok büyük görevler düşmektedir. Çevirmenin kaynak dilde söylenen bu ifadelerin anlamlarını ve verdiği mesajları çok iyi anlaması gerekmektedir. Bunun yanı sıra erek kültüre çok iyi hâkim olması gerekir ki bu ifadelerin oluşturduğu etkiyi aynı şekilde erek dilde oluşturabilmelidir. İnsanla birlikte var olup onunla birlikte yaşayan ve her boyutta iletişimi sağlayan çeviri olgusu, toplumların gelişmesinde ve birbirlerini anlamaktaki rolü de oldukça önemlidir (Tanrıku, 2016: 523).

Çoğuldizge kuramına göre kaynak metne yakın veya birebir yapılan çeviri “yeterli”, erek odaklı yapılan çeviri ise “kabul edilebilir” olarak ifade edilmektedir. Buna göre Ahmet Hamdi Tanpınar’ın Huzur isimli kitabından alıp incelediğimiz örneklerde yapılan çeviriyi bir bütün olarak “yeterli” ya da “kabul edilebilir” şeklinde ifade etmek zordur. İki kültürde de bulunan ifadeleri çevirmen aynı şekilde ya da yakın olarak çevirerek Even Zohar’ın Çoğuldizge Kuramı’na göre “yeterli” çeviri yapmıştır. Bir kültürde olup diğer kültürde olmayan ifadeleri ise çevirmen erek kültürün anlayacağı, aynı duyguları hissedeceği şekilde çevirerek Even Zohar’ın Çoğuldizge Kuramı’na göre “kabul edilebilir” çeviri yapmıştır.

KAYNAKÇA

- Dağbaşı, G., (2013), “Abbasi Dönemi Çeviri Faaliyetleri”, **Eski Yeni Anadolu İlahiyat Akademisi Dergisi**, Sayı: 27, Ankara, s. 67.
- Demir, M., (2016), “Endülüs Dönemi Çeviri Faaliyetlerinin Batı Dünyasına Etkileri”, **I. Uluslararası İletişim, Edebiyat, Müzik ve Sanat Çalışmalarında Güncel Yaklaşımlar Kongresi Bildiriler Kitabı**, (24-25 Mart 2016) Kocaeli, s. 391.
- Erbek, M., (2016). Almandan Türkçeye Kısa Öykü Çevirisinde Karşılaşılan Çeviri Sorunları, **Turkish Studies - International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic** Volume 11/21 Fall 2016, p. 681-696 DOI Number: <http://dx.doi.org/10.7827/TurkishStudies.11282> ISSN: 1308-2140, ANKARA-TURKEY.
- Gürçavaşlar, Ş. T., (2011), **Çevirinin ABC’si**, İstanbul, Say Yayınları.
- Kefeli, E., (2006), “Türk Edebiyatında Çeviri (1860-1923)”, İstanbul, **Türk Edebiyatı Tarihi** c.3, s.43
- Kocaman, A., (1993), **Çeviri, Çeviri Eleştirisi, Dilbilim**, Dilbilim Araştırmaları, Ankara, Hitit Yayınları.
- Suçin, M., H., (2007), **Öteki Dilde Var Olmak-Arapça Çeviride Eşdeğerlik**, Multilingual Yabancı Dil Yayınları, İstanbul.
- Tanpınar, A. H., (2011), **Tume’nîne**, (Çeviren: Abdulkadir Abdelli), Lübnan, Arab Scientific Publishers.
- Tanpınar, A. H., (2016), **Huzur**, İstanbul, Dergâh Yayınları.

- Tanrıkulu, L., (2016). Almancadan Türkçeye Kısa Öykü Çevirisinde Karşılaşılan Çeviri Sorunları, **Turkish Studies - International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic** Volume 11/15 Summer 2016, p. 513-524 DOI Number: <http://dx.doi.org/10.7827/TurkishStudies.9989> ISSN: 1308-2140, ANKARA-TURKEY.
- Türk Dil Kurumu, (2000), **Türkçe Sözlük**, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Ülken, H. Z., (1997), **Uyanış Devirlerinde Tercümenin Rolü**, İstanbul, Ülken Yayınları.
- Yalçın, P., (2015), **Çeviri Stratejileri Kuram ve Uygulama**, Ankara, Grafiker Yayınları.
- Yazıcı, M., (2005), **Çeviribilimin Temel Kavram ve Kuramları**, İstanbul, Multilingual Yabancı Dil Yayınları.

Citation Information/Kaynakça Bilgisi

- Özcan, M. & Eray, A. (2017). “Ahmet Hamdi Tanpınar’ın Huzur Adlı Romanının Arapçaya Çevirisindeki Deyiş, Deyim, Atasözleri ve Manilerin Çoğul Dizge Kuramı Işığında İncelenmesi / Study of Phrases, Idioms, Turkish Folk Poems and Sayings In Light of Plural String Theorem in the Arabic Translation of Ahmet Hamdi Tanpınar's Tranquility”, *TURKISH STUDIES -International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic-*, ISSN: 1308-2140, (Prof. Dr. Tahsin Aktaş Armağanı) Volume 12/3, ANKARA/TURKEY, www.turkishstudies.net, DOI Number: <http://dx.doi.org/10.7827/TurkishStudies.11606>, p. 701-716.